

«Darba ritms bibliotēkā ir ļoti aktīvs»

Bibliogrāfes Gunitas Kapilinskas 24 stundas stopkadros

#SIF_MAF2022 #24stundasstopkadros

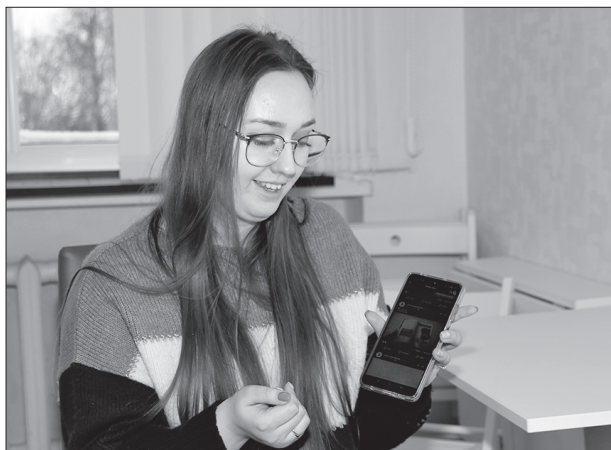

Gunita Kapilinska beigusi Ludzas pilsētas ģimnāziju, Rīgas Mākslas un mediju tehnikumu, apgūstot vizuālās reklāmas dizaina specialitāti. Vadījusi kursus (Microsoft Office, OpenOffice lietošana, programmēšana, mājaslapu izveide) NVA Ludzas filiālē. Ilgu laiku strādājusi Holandē. Šobrīd Gunita ir Ludzas novada bibliotēkas bibliogrāfe.

Rīts ar vīra gatavotām brokastīm

No rītiem es ceļos atkarībā no tā, kā es strādāju, jo darbs man var sākties vai nu plkst. 8.00, kas ilgst līdz plkst. 16.00, vai no plkst. 10.00 līdz plkst. 18.00, t.i., divās maiņās. Reizēm pēc grafika ir jāstrādā arī sestdienās, tas ir vienu vai divas reizes mēnesī. Man, protams, patīk tie vēlākie darba rīti, jo es esmu cilvēks, kuram patīk pagulēt. Brokastis gatavoju vai nu es, vai mans vīrs. Man vīrs jautā, ko es gribu brokastīs, un to viņš man arī pagatavo. Mēs cenšamies brokastot kopā, jo tas ir svarīgi. No rīta es dzeru kafiju, jo tā mani pamodina un dod spēku, bet pa dienu es dzeru ļoti daudz tējas. Tēja, tēja un tēja, īpaši ziemā. Dažbrīd man šķiet, ka es sastāvu no tējas. Šobrīd vismīļākā man ir *Earl Grey* tēja, kuru es dzeru visu laiku. Mums mājās ir ļoti daudz tējas veidu.

Intensīva darbdiena ar visatsaucīgākajiem kolēģiem

Tad es eju uz darbu kājām vai arī vīrs mani atved. Manos darba pienākumos ir darbs ar sociālajiem tīkliem, pasākumu fotografēšana, fotoattēlu apstrāde, projekti, prezentāciju un afišu izveide, klientu apkalpošana, apsveikumu, rotājumu izgatavošana utt. Ja darbā esmu plkst. 8.00, tad tā stunda līdz bibliotēkas atvēršanai un klientu atnākšanai ir, lai sagatavotu visu darbam – jāieslēdz datori, kase, jāpārbauda e-pasti, jāieskatās sociālajos tīklos, jo es cenšos sekot līdzi, ko dara citas bibliotēkas, pasmelties kādu ideju no viņiem. Es arī skatos, kas cilvēkiem labāk patīk no mūsu publikācijām. Pēc bibliotēkas atvēršanas visbiežāk es strādāju datorklasē, tur darbs rit ļoti intensīvi. Visu laiku ir darbs ar cilvēku apkalpošanu. Brīžiem ir tā, ka ir pilna datorklase ar cilvēkiem, un katram ir savas vajadzības – jāpalīdz strādāt ar internetbanku, jāizprintē, jānokopē, jānoskenē utt. Mums ir ļoti labs kolektīvs, pats labākais, kāds vien var būt! Visi ir atsaucīgi un vienmēr palīdz cits citam. Īpaši, kad man ir jātaisa kāda prezentācija vai video, jādara kas radošs, kolēģes mani palaiž, kur kabinetā strādāju netraucēti viena. Piemēram, mēs veidojam dāvaniņas – grāmatzīmes vai kādas kastītes, atklātnītes, kolēģes vienmēr piedāvā palīdzēt to izveidē. Kolēģes ir labākais, kas var būt!

Strādājot ar sociālo tīklu saturu, šajā gadā sākām veidot jaunas rubrikas, izvērtējot pagājušā gada darbu. Redzot, kas ne visai patīk cilvēkiem, analizējot skatījumu statistiku, reakcijas, sapratām, ka nepieciešams izvietot vairāk attēlu, kuros redzami apmeklētāji, video. Jaunās rubrikas – video par grāmatām – informāciju sagatavo kolēģi, kuri nodarbojas ar novadpētniecību, bet es tos veidoju, pati arī ierunāju tekstus. Šādā veidā mēs cenšamies rast pieeju ap-

meklētājiem, jo sociālie tīkli un tajos ievietotā informācija ir ļoti svarīga. Pagājušajā gadā mums bija žurnālu popularizēšanas video, kuros es pāršķirstīju žurnālus, lai parādītu to bagātīgo klāstu mūsu bibliotēkā. Skatījumu skaits video bija pietiekami liels. Cilvēkiem vairāk patīk skatīties video nekā gari teksti. Vienu reizi mēnesī mums ir latviešu klasikas grāmatu popularizēšanas video. To es nedaru viena, jo ir kolēģes, kuras atlasa popularizējamās grāmatas, citas uzraksta tekstus par konkrēto grāmatu, jo man vienai to sagatavot nebūtu iespējams. Es izdomāju veidu, kā šo informāciju pasniegt, kā nofilmēt video, izdomāju scenāriju, lai būtu atraktīvi un cilvēkiem interesantāk to noskatīties. Mēs cenšamies, meklējam ko jaunu. Mums ir arī jaunāko grāmatu apskats video formātā. Es domāju kompozīciju, elementus, kā izvietot grāmatas video, lai būtu, piemēram, ziemīgi. Pēc video noskatīšanās cilvēki nāk un jautā konkrētu grāmatu, ko ieraudzījuši video. Patīk cilvēkiem šādi grāmatu apskati video formātā. Prieks, ka mani kolēģi atbalsta manas idejas un iesaistās to realizēšanā. Kolēģēm es varu vienu un to pašu prasīt nez cik reizes, vienmēr palīdz, saka, lai droši jautāju. Tāpat es apjautājos kaut vai, kā veidot labāk afišu. Kolēģes izsaka savas domas, un tas man palīdz izveidot labāku galarezultātu.

Pagājušajā gadā mēs veidojām arī novadpētniecības viktorīnu. Katru nedēļu bija jāuzmin viens vārds. Mēs rīkojam arī pasākumus ģimenēm ar bērniem. Ir tā, ka atnāk 80–90 bērni ar vecākiem. Ja tiek rīkoti konkursi vai viktorīnas, tad vienmēr uzvarētāji saņem arī balvas. Mēs veidojam arī virtuālās izstādes. Jaunas publikācijas sociālajos tīklos ir vismaz sešas reizes nedēļā. Viss ir sistematizēts, mēs izdomājam rubrikas, sagatavojam publikācijas reizēm pat mēnesi uz priekšu, jo tad ir vieglāk strādāt citus bibliotēkas darbus. Tā sanāk, ka mēs dzīvojam it kā uz priekšu. Informācija ir ievietota, tikai jāgaida, kad paredzētajā laikā tā parādīsies mūsu *facebook.com* profilā. Es esmu izpētījusi, kad visvairāk cilvēku lieto sociālos tīklus, tieši tad arī tiek izvietotas publikācijas. Tas ļoti atvieglo ikdienas darbu.

Šobrīd mūsu bibliotēkai ir izveidots biznesa profils, un publikācijas var plānot uz priekšu, tur var redzēt statistiku, ir pat statistika par mēnesi, par cik procentiem audzis apmeklējumu skaits tavam profilam. Mūsu bibliotēkai ir arī *instagram* kants, ko es esmu izveidojusi. Sākotnēji *instagram* kontā tika dublēta tā pati informācija, kas ir *facebook.com*, bet šobrīd dublēšana nenotiek. Es ieteicu, ka *instagram* varētu izveidot grāmatu blogu, tur neievietojot informāciju par pasākumiem, afišas, jo mūsu sekotāji nenāks uz mūsu pasākumiem, es taču redzu, kas mums seko. *Instagram* kā grāmatu blogā mēs rādīsim un stāstīsim par grāmatām, piemēram, izveidojot publikāciju par vācu dektīviem. Es redzu, cik cilvēku apskatīja šo ierakstu, kas viņiem interesē. Te vairāk nostrādā foto un video, ne teksts. Grāmatu apskatus, grāmatu klasikas video formātā es arī ievietoju *instagram* kontā un saglabāju kā *reel* ierakstus, lai cilvēki tos var skatīties jebkad. Savukārt *facebook.com* mēs ievieojam bērnu pasākumu video, nesen piedalījāmies aktivitātē «Viena diena bibliotēkas dzīvē», to atspoguļojot sociālajos tīklos.

Pusstunda laika ir paredzēta pusdienām, ko es un manas kolēģes ēdam tepat uz vietas bibliotēkā speciāli iekārtotā telpā, pamainoties, jo kādam ir jāpaliek strādāt, kamēr citi pusdieno. Tas ir labi, ka mēs pusdienojam uz vietas, jo gadās tādas situācijas, ka atnāk kāds cilvēks un jautā ko tādu, ko kolēģes nezina, mēs ejam un palīdzam. Tāpēc jau tas ir visas komandas darbs.

Darbā gadās arī kuriozi. Bibliotēkā ir viens dators, kurš saglabā iepriekšējos iestatījumus. Cilvēki atnāk izdrukāt lidmašīnas biļetes, nepaskatās iestatījumus un izdrukā A3 formāta biļetes... Kā ar tādām milzīgām biļetēm dosies uz lidostu? Tur visi lidostā varēs izlasīt, kur viņi lidos! Jādomas palīgā un jāizprintē standarta lieluma biļetes. Ļoti daudzi cilvēki nezina, ka lietotni *WhatsApp* var atvērt arī datorā, tas viņiem ir kā atklājums. Tas atvieglo dzīvi, jo viņi var no *WhatsApp* uzreiz izprintēt nepieciešamos dokumentus vai attēlus. Tas ir droši, jo cilvēks iziet no sava konta, un dators neko nesaglabā. Es tam sekoju līdzi, lai tiktu iziets, turklāt katru dienu es izdzēšu visus failus un kešatmiņu visos mūsu *brauzeros*. Tā ir datu aizsardzības ievērošana un profesionalitāte.

Vakaros, kad es strādāju līdz plkst. 18.00, pēdējās divas stundas es darbojos lasītavā un datorkabinētā vienlaicīgi. Es izsniedzu arī grāmatas. Mēs visi protam visus bibliotēkas darbus, rotējam, maināmies, un nav problēmu. Protams, ar cilvēkiem strādāt ir stresaināk, jo tu nezini, kas atnāks, kāds būs viņa noskaņojums, jo cilvēki atnāk visdažādākajā noskaņojumā. Sevi ļoti ir jātur grožos, lai būtu ieturēts un tolerants. Reizēm nestrādā kāda mājaslapa, piemēram, *inbox.lv*, cilvēks ir dusmīgs un izgāž dusmas uz darbinieku. Datorklasē palīdzēt vajag visu laiku. Daudzi baidās nospiegt ne to pogu, neprot izprintēt utt., bet ir arī tā, ka astoņdesmitgadīga tantiņa patstāvīgi maksā internetbankā visus maksājumus, pati saprot, ko un kā darīt. Ir vecmāmiņas, kurām viss jāpalīdz, un mēs to arī darām. Reizēm ir jāpalīdz parakstīt dokumentus ar e-parakstu, izdeklarēt un iedeklarēt, jo cilvēkiem tas sagādā grūtības. Mēs palīdzam tā, lai cilvēks visu redz un pats seko līdzi darbībām. Cilvēki atnāk ar visdažādākajiem jautājumiem, reizēm nākas meklēt *google.com*, kas tas ir, kā to izdarīt. Citreiz cilvēks atnāk ar telefonu un prasa kaut ko palīdzēt atvērt tajā, pamainīt iestatījumus. Es jau arī visu nezinu, bet es mācos. Šī reklāma no mutes mutē nostrādā, cilvēks atnāk un saka, ka viņam stāstīja, ka bibliotēkā palīdzēja, un viņš arī ir ieradies ar tādu pat vajadzību.

Darba ritms bibliotēkā ir ļoti aktīvs, jo paralēli ikdienas darbam ir jāsagatavo pasākumi, piemēram, tikšanās ar Ludzas novada autoriem vai aktivitātes bērniem utt.

Vakari ar emociju izrunāšanu un kūciņu cepšanu

Pēc darba es piestrādāju – palīdzu savai bijušajai skolotājai, veidojot foto kolāžas. Viņa šādi veido savu dzimtas koku. Vakaros es nevaru pilnībā atslēgties no darba. Es cenšos izdomāt, ko jaunu varētu iedzīvināt darbā, izdomāju kādu jaunu rubriku, pamanu internetā kādu ideju, ko realizēt. Sociālajos tīklos es neskatos, ko dara mani klases biedri, tam nav laika, jo es skatos darbam noderīgas lietas.

Man patīk rokdarbi. Vienu brīdi es adīju zeķes. Es labprāt krāsoju gleznas pēc numuriem. Apmēram 40 stundas nepieciešamas tādas vienas gleznas izkrāsošanai. Piemēram, pirmās trīs atvaļinājuma dienas es vienkārši sēdēju un krāsoju, jo vajadzēja atslēgties. Kad glezna gatava, to lieku pie sienas. Reizēm līmēju arī dimantiņu gleznas. Ir dienas, kad tu ļoti daudz runā ar cilvēkiem, mājās tev gribas vienkārši paklusēt. Man patīk cept kūciņas, tortes. Man tas ir no vecvecmāmiņas. Viņa bija rokdarbniece, šuva, adīja, cepa tortes, maizi. Man kūciņu cepšana ir kā meditācija. Visvairāk es mīlu gatavot saldumus. Vecvecmāmiņai es cepu pīrādziņus ar gaļu, jo viņai negaršoja nekas, kas bija no veikala. Kad viņa nomira, es cepu mazāk, bet pamazām, pamazām es atkal cepu vairāk. Man patīk ko pagatavot un palutināt savu vīru, mammu, tēti, brāli. Piemēram, piparkūkām arī mīklu es gatavoju pati. Pats tu vari izveidot garšu, kādu vēlies, pievienot tādas garšvielas, ko gribi.

Man patīk vakaros parunāties ar vīru, izrunāt visas savas emocijas. Viņš mani uzklausa, kaut ko iesaka. Reizēm lienam gultā ar tējas krūzi rokā un vienkārši runājamies. Gulēt iet es cenšos ap plkst. 23.00, jo miegs ir ļoti svarīga ikdienas sastāvdaļa, lai būtu enerģija aktīvai darbdienai, izdomai, jo tās vajag ļoti daudz. ▣

Teksts – Ineta Atpile-Jugane
Foto – Arita Atpile-Dona

MAF
Mediju atbalsta fonds

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par projekta «24 stundas stopkadros»
(Nr. 2022.LV/RMA/03) rakstu saturu atbild
b-ba «Latgolys entuziastu grupa Bīdis»».